

Geçmişten Günümüze Konya İli Akören İlçesinde Bulunan Köy Odaları

Adem ÖZKAN

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, KARAMAN

Özet

Anadolu'nun birçok yerinde, telefonun, televizyonun, arabanın, radyonun, iletişim, ulaşım araçlarının bulunmadığı dönemlerde yakın bir zamana kadar insanların bir araya gelip toplanıp, sosyal ve ekonomik sorunlarının tartışıldığı, haber ve bilgi iletişimin yapıldığı; köy odaları vardı. Köy odaları, köylerin sosyal yaşantısının en yoğun, etkin olduğu, insanların toplanıp doyumsuz sohbetlerin yapıldığı tek yer idi.

Köye gelen garip, yolcu, misafir, çoban, orakçı, boyacı, kalaycı, çerçici gibi insanlar hiç çekinmeden köy odasına misafir olurlar. "Allah rızası" için parasız yiyip, içerler. İstirahat ederler. İhtiyaçları köylü tarafından karşılanırdı. Kafalarında en azından nerde kalacağım düşüncesi olmazdı. Tanrı misafiri sayılırdı sahip çıkan birileri olurdu. Oda sahibi veya köylüler için de bu çok büyük bir onurdu. Herkes birbirini tembihlerdi Odaya gelen "misafire iyi bak"; diye. Köylerde odalar sosyal dayanışmayı sağlardı. Hayvanlarla gelmişse ayrıca hayvanlar içinde saman ve arpa verilirdi.

Bu çalışmada, Konya ili Akören ilçesinde bulunan yaklaşık 50 adet köy odası ele alınmıştır. Bunların yapı malzemesi, ne amaçla kullanıldığı, sosyal hayattaki rolü ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Köy Odası, Sosyal Hayat, Akören.

From Past to Present in the District of Konya Province Akoren Village Rooms

Abstract

In many parts of Anatolia, in a period that there is no telephone, television, car, radio, communication and transportation equipment, recently there are village rooms that people come together and discussed social and economic problems, communicating the news and information. Village rooms were villages most intense and active social life areas and the only place where people gathered and made avid conversation.

People who visited the village like strangers, passengers, guests, shepherds, shearers, house painters, tinsmiths were feeling free to be guests, to the village room. For "The sake of God" they were eat and drink freely, they were rest and their needs were met by a peasant. In their heads there would not have an idea that "where would stay" at least. They considered as God guests and there would be someone to take care. This is a huge honor for the room owner or villagers. Everyone admonition each other to "take care of guests". Village rooms provide social solidarity. If they come with animals, they gave animal hay and barley.

In this study, about 50 village rooms in the district of Konya Akoren are covered. Their building material, and what purpose it is used, the role of them in social life are discussed.

Key Words: Village Room, Social Life, Akoren

1.GİRİŞ

Akören İç Anadolu Bölgesinin güneybatı kısmında, Konya ilinin güneyinde yer almaktadır. Doğuda Çumra, batıda Seydişehir, güneyde Bozkır ilçeleri ile çevrili olup, kuzeyinde Abaz adı verilen dağlar yer almaktadır. İlçenin yüz ölçümü yaklaşık 2.000 km² dir. Üç tarafı dağlar ve tepelerle çevrili olan Akören 37° 38' kuzey enlemleri ile 32°-33° doğu boylamları arasında yer almaktadır. Denizden 1175 m. Yükseklikte bulunan ilçede İç Anadolu Bölgesinin tipik kara iklimi hüküm sürer. Yazları oldukça sıcak ve kurak, kışları ise soğuk ve kar yağışlıdır. Gece-gündüz arasındaki sıcaklık farkı çoktur. En sıcak ay ortalaması 28 C⁰ -35 C⁰ iken; en soğuk aylarda ısı sıfırın altında 25 C⁰'e kadar düşer. Yağış daha çok ilkbahar ve sonbahar aylarında görülür.

Ekonomik hayat, tarım hayvancılığa dayanmakla birlikte hizmet sektöründe çalışanların sayısı da oldukça fazladır. Son yıllarda yeraltı sularından ve göletlerden faydalanmak suretiyle meyve, sebzeçilik ile kavak yetiştiriciliği hız kazanmıştır.2010 yılında TÜİK'in Adrese dayalı yaptığı nüfus sayımına göre İlçenin toplam nüfusu 7099 kişidir. Bunun 3723'i merkezde 3826'si belde ve köylerde yaşamaktadır. Okuma yazma oranı %95'in üzerindedir (www.tuik.gov.tr).

Bilindiği gibi Anadolu, 26 ağustos 1071 tarihinde Büyük Selçuklu Sultanı Alparslan tarafından fetih edilmiş ve asırlardır bir vatan arayışları içerisinde olan Türklere bugünkü yaşadığımız güzel vatani sağlamıştır. Sultan Alparslan "size öyle bir yurt buldum ki, burası ebediyen Türk yurdu olarak kalacaktır" diyerek

mahiyetindeki komutan ve beylere Anadolu'nun kısa zamanda Türkleştirilmesi görevini vermiştir. Bu yüce emri alan komutan ve beyler Anadolu'nun çeşitli yerlerine gelerek yerleşmişlerdir. Bu yerleşimler sırasında Anadolu'ya gelen Oğuz Boyuna mensup Türk boyları gittikleri ve yerleştikleri sahalalarında ismi, kendi boylarının ismi olmuştur. Günümüzde halen Kayı Beleni ve Bayındır ve Kayı Boylarının iskanına sahne olduğunun bir göstergesidir. Bu yer adları bugün de hala aynı isimle kullanılmaktadır. Oğuzların sol kolu olan Üçokların Bayındır Boyundan ve Oğuzların sağ kolu olan Bozok Kolu'na ait Kayı Boyu'ndan yedi aile (Ertuğrul Gazinin yakın akrabası Bayındır Hatun idaresinde ve sorumluluğundan gelip yerleşmişlerdir.) Akviran'ın kuzey batısında Akçeşme denilen mevkiinin üstündeki Kayı Beleni sirtlarında alana yerleşmişlerdir. Bu ailenin yerleşim merkezleri; Akçeşme, Bayındır, Yukarı Yarımca, Aşağı Yarımca, Ertaş Boğazı, Mihrap, Kayı Beleni diye adlandırılan mevkilerde ikamet eden Bayındır ve Kayı Boylarının sancağı Konya, kazası ise Hatunsaray idi.

Adı geçen boyların kendilerine ait damgaları da mevcuttur. Sözü edilen Akçeşme, Bayındır, Yukarı Yarımca, Aşağı Yarımca, Ertaş Boğazı, Mihrap, Kayı Beleni olarak adlandırılan mevkilere yerleşen Kayı ve Bayındır boylarına ait yedi ailenin lakapları şöyledir; Kara Ahmetler, Kara Himmetler, Kara Osmanlar, Kara Mustafalar, Kara Veliler, Kara Mehmetler, Kara Haliller (www.akoren.bel.tr).

19.Yüzyılda Antalya, Manavgat, Serik ve Anamur yöresinden Akören'e yerleşen Yörükler, Akören Kültürünü ve nüfusunu zenginleştirdiler. Akören, Bozkır ve Hadim çevresindeki köylerden her zaman göç almıştır.

Akören'in oda kültürü bunda en büyük etkendi. Odasına gelen misafir Akörenli için çok önemliydi. Ona sıcak aş ve yatak hazırlığı yapar, ona hizmeti çok önemserdi. Bozkır ve Hadim çevresinden Konya'ya gidip gelirken bir gün Akören'de konaklayanlar zaten dost ilişkisini başlatmış olurdu.Aynı şekilde Antalya Yörükleri Tuz Gölüne ulaşırken de geri dönerken de misafir olduğu Akören'de yakın dostlar edinirlerdi.Bu sıcak münasebet Akören'e göçü kolaylaştırdı . Şu anda üç beşi kalan 50 ye yakın köy odası da bu ilişkilerin mekanıydı.

İlçenin bugünkü durumu incelendiğinde Selçuklu ve Osmanlı döneminden kalıntılar olsa da kesin yerleşim merkezi oluşu 17. ve 18.yüzyıllara rastlandığını arazi defterleri ve vakıf belgelerinden anlaşılmaktadır. Akören'in büyümesi ve gelişmesi 1. Dünya savaşından sonra olmuştur. Ayrıca o dönemde Bozkır ilçesi halkının ticaret için bu yolu kullanması ve konaklaması oluşturmuştur.16.yüzyıl başbakanlık arşivi ve Tapu Kadostra genel müdürlüğünün arşivlerinden anlaşılacağı üzere Akviran köyü, Konya sancağının Hatunsaray kazasına bağlı iken; askerlik şubesi olarak da Seydişehir ilçesinde yürütülmekte idi. Akören'e idari ve inzibati

gelişleri 1912 yılında olmuştur. O dönemde Çumra ilçesinin bir köyü durumundadır.4 Ağustos 1914 yılında Akören bucak olarak belediye teşkilatı kurulmuştur. Akören'in ilçe olması için 1926 yılında girişimler olmuşsa da ilçe olması sonuçsuz kalmıştır.1958 yılında girişimler sonucu vilayetten ilçe olmak üzere olumlu karar çıkmıştır.

Bu defa da 27 Mayıs 1960 ihtilali sebebiyle bir kez daha ertelenmiştir. Adli teşkilat 1953 yılında Akören bucak iken kurulmuş, fakat 5 yıl hizmetten sonra 1958 yılında Çumra'ya nakledilmiştir. Akören'in ilçe olması 19 Haziran 1987 tarih ve 3392 sayılı kanunla ilçe statüsüne kavuşmuştur (www.akoren.gen.tr).

2. ODALARIN GENEL ÖZELLİKLERİ

Oda kelimesi 'otağ' dan gelmektedir (Karpuz,H.1993). Köy odaları Türk konukseverliğinin en güzel örnekleriydi. Yolculukların yaya, hayvan sırtında veya at arabası ile yapıldığı devirlerde, hele kış mevsimlerindeki uzun seferlerde geceleme, konaklamak için elbette emin bir yere ihtiyaç vardı. Atalarımız, köy odalarında insanlara, yolculara yardım etmeyi kendilerine bir görev saymışlar; çünkü gün olur kendileri de uzak yerlere gidip yolcu olacaklarını bilirlerdi. Karşılıklı idi her şey...

Akören ilçe evleri, etrafı yüksek duvarlarla çevrili bir avlunun içinde yer almaktadır. Avluya sokaktan iki kanatlı büyük bir kapıyla girilir. Girişin sağ ve solunda odalar yer alır. Odanın dıştan ve avludan olmak üzere iki girişi vardır. Odalar; dikdörtgen şeklinde planlanmaktadır. Avlunun bir kenarında cadde ve meydana bakan, pencereleri sokağa, meydana veya gelen güneş ışığının durumuna göre yerleştirilir. Genellikle bir ve iki katlıdır. İki katlı olan odaların alt katı ahır samanlık ve seki odası olarak kullanılmaktadır. Seki odası ahırdan yaklaşık 1,5-2 metre yükseklikte bir duvarla ayrılmış bir bölmedir. İçinde ocak mevcuttur. Buradan kış mevsiminde yemek yapmak ve yatmak içinde faydalanılır. Ahır sekisi hayvanların etkisiyle sıcak olduğundan kışın aranan yerler arasındadır. Mutfak ayrı bir yerdedir. Kayıtların (Mutfak malzemesi) konduğu mutfakta ocak, bitek ve kürükler vardır. Biteklere yufka, kürüklere ise kışlık kayıtlar konur. Sadeyağ gibi yiyecekler için 30-70 cm çapında ve 1 metre derinliğinde açılan, kısmen serin olan yerde saklanır. Kışın yakılacak odunlar içinde küçük bir odunluk kısmı mevcuttur. Tek katlı olan odaların ahırları odanın yanında, tuvaletleri ise odadan belli bir mesafe uzaklıkta olup avlu içinde ve dışında olabilmektedir.

Tavanlar düz dam şeklindedir. Damlarda bulgur ve susam kurutmak için faydalanılır. Damlar, büyük ardıç tomrukların aralarına daha küçük ardıç parçaları ile kapatılıp üzerine toprak serilir. Çelenler kısa kesilmiş ayçiçeği sapları konarak yükseltilir. Damlardaki toprak içerisine bir miktar tuz karıştırılarak "yuvak" adı verilen silindir şeklinde bir taşla sıkıştırılır. Bu yuvak yağma işi genellikle yağmur yağmadan önce veya kürüdükten hemen sonra yapılarak damların akması sağlanır.

Yağan kar ve yağmur sularının rahatça sokağa veya avluya akıntısını sağlamak için damların yüzeyi biraz eğim verilerek yapılır.

3. AKÖREN İLÇE ODALARININ YAPI MALZEMESİ

Köy odalarının yapımında genelde taş, kerpiç, hasır, ahşap, kamış, toprak ve siva kullanılmaktadır.

a) Taş: Ana yapı malzemelerinden biridir. Tek katlı olan odaların temellerinde, su basmanların da, iki katlı odaların birinci katında, ilçe civarından getirilen taş ocaklarından temin edilmektedir.

b) Kerpiç: İlçe civarındaki Orhaniye köyü Aktopraklık mevkisinden çıkarılan topraktan çamur karılarak ve içerisine saman katılmak suretiyle genelde ahşap malzemeden yapılmış kalıplarda kesilir.15x35 cm ebadında kesilen kerpiçler güneşte 2-3 gün kurutulur. Odaların temel yapımında kerpiç T şeklinde konulur, harç olarak ta çamur malzemesi kullanılmaktadır.

c) Hasır: Oda inşaatının kerpiç kısmından sonra ağaç döşenir. Ağaçların üzerine hasır serilir. Hasır üzerine kamış, duvarların 50-60 cm dışına duvarları yağmur ve nemden koruyacak halk tabiriyle çelen vurulur. Onun üzeri toprak ve samanla örtülür.Toprak yuvak taşı ile sıkıştırılır.

d) Ahşap: Duvarların bağlayıcı hatıl, iç ve dış doğramalar, pencere, döşemeler ahşap malzemelerden düşünülmemektedir.

e) Sıva: İlçe odalarının iç ve dış mekânları çamurla sıvanırken,sıva çamurunun içine çatlamayı önlemek için saman ilave edilir.Sıvadan sonra Akören'de Gayraklık olarak bilinen mevkide çıkan halk arasında 'Sarıtopraklık'tan getirilen bir kil toprağı ile ince bir şekilde sıvanır ve badanalanır.(www.akorenliz.com).

Odanın içi yer minderleri ve yastıklarla döşeli olup yüklük adı verilen yatak ve yorganların bulunduğu, bir kısım vardır. Odada bulunan küçük bir dolap; kapakları genellikle ayna işlemelidir. Bu dolapta kahve-çay, şeker gibi malzemeler bulunur.

Odaların döşemesi; önceleri bölgede dokunan kilim döşenirken, son yıllarda halılarla döşenmektedir. Genelde 2 adet 6 m² lik halı serilmektedir. Üç duvar kenarları yastık ve minderle döşenmektedir. Yastık içine genelde kesmik denilen iri saman çöpü konulmaktadır. Yastık üzerine el işlemeciliği olan kumaş veya dantel türü işlerden yapılan örtü serilmektedir.Minder dışı genelde kumaş,iç kısmı ise sünger,koyun yünü ve pamuksu malzemeler ile doldurulmaktadır.

4. SOSYAL HAYATTAKİ ROLÜ

Kurban ve Ramazan bayramlarının da odalar açılır, evlerden sinilerle yemek getirilerek odada topluca yemek yenilirdi. Aynı mekânlarda gençlerde uzun kış gecelerinde vazgeçilmez mekânları olan köy odaları da vardır. Ancak bunlar daha çok muhabbet ve eğlence amaçlı olup yukarıda belirttiğimiz köy odası tanımına

fazla girmemektedir. Zaman zamanda olsa buralarda bazı yolda kalmışların ve geçici misafirlerin kaldığı görülür. Ancak bugüne kadar yatacak yere ihtiyacı olan bir yolcuyu da hiçbir zaman geri çevirmemişlerdir.

Köy odası, o köyün, mahallenin gurur duyacağı adeta bir halk okulu gibi sayılırdı. Ayrıca köy odaları, köyde misafir severlik töremizi yaşatma da, köy odalarının misafir ağırlamaktaki işlevi nedeni ile köyde misafirlerin ağırlandığı bedava, bugün ise bir otel görevi yapan alanlardı. Bugün turizm adına önemli fonksiyonları yerine getirdiği bilinmektedir.

Köy odalarında her zaman bir oturma adabı vardır. Odaya gelen kişi kapıdan girince; **“Selam’ün Aleyküm”** diyerek, ayakkabılarını çıkarıp geçer oturur. Yaş olarak büyükse odanın yukarisına, küçükse aşağıya oturur. Odada bulunanlar hepsi teker teker **”Aleyküm-Selam”**dan sonra, **“Merhaba”** veya **“cümleten merhaba”** denir. Gençler her zaman aşağıda kapıya yakın otururlar. Büyükler su vb. isteyince hemen su ikram ederler, hizmet ederler. İyice yaşı küçükler ise **“ağzı açık”** (Konuşulan mevzuları başka yerde anlatır) diye odaya kabul edilmezdi. Gençler ise kendi yaş grupları ile başka bir köy odasında otururlar. Köy odaları köylüler için en önemli eğlence merkezidir. Uzun kış gecelerinde köy odalarında muhabbet bol olur. Çeşitli eğlenceler düzenlenir. Zaman zaman yemesine içmesine bahisler tutulurdu. Odalarda, helva, yumurta gibi yiyecekler yapıp uzun kış gecelerinde hafif kahvaltı niyetine yenirdi. Ayrıca köy imamı veya dini bilgisi bulunan büyükler, oda halkına bu odalarda vaaz, nasihat ederlerdi. Köy Odasında köyün bütün sorunları orada konuşulurdu. Sanki köyün bir hükümet binası, resmi binası, kültür evi gibi, bir halk okuluydu. Köye uzaklardan gelen misafirler köy odalarında ağırlandığı, köyün ücretsiz bir konaklama eviydi. Komşuların bağına, tarlasına, ekinine, hayvanına veya başka bir eşya ve malına, köyden biri tarafından zarar mı verilmiş, Şikâyet eden ve edilen de köy odasına çağrılır ve/veya çağırılır, orada taraflar dinlenilir. Sonuca göre bir karara varılırdı. Zarar verene, zarar ziyan bedeli ödettilir. Zarar belli ise, zarar veren ödememekte direnirse, resmi makamlara havale edilirdi. En sonunda iki taraf da, barıştırılır, yatıştırılır. Allah razı olsun, falan sayesinde hallettik, yoksa kasabada dünya kadar masraf ederdik, perişan olurduk diye ilgili kişiye dua edilirdi. Böylece köy adaleti yerini bulur, taraflar memnun olurdu. Devleti de adli bir yükten kurtulmuş olurdu.

Oda sahiplerinden biri veya yakını vefat ettiği zaman, cenaze sahibinin üzüntüsünü azaltmak için, yakın komşuları kendi evlerinde hazırlanan yemekleri büyük sinilerle cenaze sahibinin odasına götürmek suretiyle uzaktan ve yakından gelen misafirlerle birlikte topluca yerlerdi. Bu durum 3-10 gün süre ile sürmektedir.

Erkekler odalara gitmek suretiyle hanımlarını evde kalması için zemin hazırlarlar. Komşu bayanları kabul eder veya komşuya giderler. Çocuklar da rahat hareket ederler. Böylece aile birliğinin sağlanmasına da katkıda

bulunur. Köy odaları sadece dışarıdan gelen hangi ne sıfatta olursa olsun herkese açık bir kapı oluşunun yanında ayrıca köyün ileri gelenlerinin toplandığı memleket meselelerinin konuşulduğu ajansların dikkatle dinlendiği mini bir konferans salonu idi. Haber bitimi yorumlar oldukça manidar ve manalı bir şekilde yapılır, manalı sözler buralarda söylenirdi. Tabi ki köy odalarının başka bir yönü çocukların özellikle bayramlarda şeker toplama yeri olarak vazgeçemedikleri uğrak yerlerindendi. El öpmek bir araç ise asıl amaç şeker toplamak olduğu için en fazla oda gezen en fazla şekeri de toplamış olurdu.

Evlenecek gençler düğünün olacağı günün bir öncesi akşamı odaya davet edilir kendi aralarında eğlenirler ve damada sağdıç seçimi yapılırdı. Anadolu da hala bu gelenek eskisi gibi olmasa bile sürdürülmektedir.

İlçeye diğer köy ve kasabaya gelen yolcu, misafir pazarcı binak hayvanı ile gelmişse odaların hemen yanında bulunan ahırda koruma altına alınır. Hayvanın bakımı, su ve saman ihtiyacı oda sahipleri tarafından sağlanırdı.

Dini bayramlarda ayakta kalmış köy odaları açılır topluca komşuların getirdiği bayram yemeği yenilir ve bayramlaşma yapılır. Birbirlerine dargın olan kişiler buralarda barıştırılır. Komşuların özellikle bayram için hazırlıkları günler öncesinden başlar yemek ve oda temizliği günler öncesi beraber yapılır. Yapılan geleneksel yemekler o bölgede bilinen topalak, yaprak sarması, tavada yumurta, pekmez helvası v.b.oluşturmaktadır. Daha birçok etkinliğe ev sahipliği yapan köy odalarımız zamanımızda azalsa bile, Akören'de tespit edilen geçmişten günümüze 50 adet civarındadır. Bu odaların isimleri soyadları veya bölgede bilinen lakapları ile bilinmektedir. Bu odaların isimleri şunlardır

Meremler, Gastanbullugilin, Hasanagagilin, Kadı Uşağının, Beyin Uşağının, Abbakgilin, Tosbalakların, Hikmet Hocanın, İllezlerin- Kerimçavuş, Hikmet Hocanın, Yagcıgilin, Abdullah Efegilin, Hamzaların, Kahveci Şükrünün, Fındıkların, Avdanlı Mustafanın, Kel İsmailin, Tahtaluların, Tingırların, Topalların- Topal Hafızın, Ali Osman Efendinin, Abdurrahim Ustanın- Sarı Mehmet, Sadettingilin, Kara Deligilin, Hacıbabagilin, Felekgilin, İrazgilin, Abbasların, Üzeyirgilin, Burunsuzunselahattinin, Yeni Mehmetin, Kör Bekirgilin, Hacı Sülümangilin, Topal Hüseyinin, Mulla Mustafanın, Haşimgilin, Emirlerin, Kümükgilin, Küçük Abdurrahim Ustanın, Küçük Hacınnın, Ali Babanın, Derelinin, İncekaragilin, Abdurrahmanın, Hacımarların, Fehmigilin, Hocagilin, Nuh Çavuşgilin, Anırmazın, Garazın Amadın, Toramangilin ve Solakgilin oda (çiftçi mallarını koruma odası).

5. SONUÇ

Bugün birçok oda hala ayakta kalmasına rağmen sosyal yaşam içerisindeki rolünü yavaş yavaş yitirmektedir. Bununla birçok sebebi vardır. Başta gelen en önemli sebebi genç nüfusun büyük şehirlere göç

etmesi, Akören'de yaşayan nüfusun azalması sayılabilir.

Ulaşım araçlarının çoğalması, köyden kente göçün artması ve kahvelerin çoğalması köy odalarının gün geçtikçe kendi kaderlerine bırakılmasına neden olmaktadır. Sosyal içtimai her türlü dayanışmanın odak noktası durumundaki köy odalarından bugün söz etmek sadece onların geçmişteki işlevini anmaktan öteye gitmemektedir. Saygı ve sevginin verildiği, misafirlerin ağırlandığı, bugünkü otellerin, lojmanların ve misafirhanelerin görevini de üstlenmiş olan bu köy odalarının ayakta kalmalarını sağlamak ve işlerliğini sürdürebilmek için yerel yönetimlere katkı sağlanması gerekmektedir.

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz. Türk örf ve adetlerinin vazgeçilmez yapı taşlarından olan köy odaları misyonunu tamamlamış, unutulmaya yüz tutmuş gibi gözükse de şehrin kalabalığı, geçim sıkıntısı, sinir, stres vs. nedenlerle ileri ki yıllarda, belki de köye dönüşlerin başlayacağı düşünülebilir. Bu odalar belki kerpiç olmayacak, modern mimari malzemeleri üslubu ile yapılacak ancak işlevini geleneksel biçimi ile sürdürecektir.

Şehir hayatının kargaşa gürültü ve stresinden kurtulmak isteyen modern insanın dinlenmek amacıyla da bu odaları ziyaret edebileceğini de gözden uzak tutmamak gerekir. İster nostalji ister şehir gürültüsünden kaçan insanın dingin bir zaman geçirmek amacıyla yöneleceği köy odaları yeniden sosyal hayatımızda varlık kazanabilir.

6. KAYNAKÇA

Büyükçanga, M. (1999). Osmanlı Döneminden Günümüze Devam Eden Konya İli Kadınhanı İlçesi Meydanlı Köyünde Bulunan Köy Odaları. Uluslararası Kuruluşunun 700.Yıl Dönümünde Bütün yönleriyle Osmanlı Devleti Kongresi shf.719-724.Konya.

Karpuz, H. (1993). Türk İslam Mesken Mimarisinde Erzurum Evleri. Ankara. S.2

Sezgin, A.İ. (2005). Akören Dergisi yıl 4,sayı 17,shf. 5-6.Konya

Taşbaş, Z. (2003), Akören Dergisi yıl:2,sayı 5,shf. 26-27.Konya

www.tuik.gov.tr (online erişim: 24.08.201)

www.akorenliz.com/KoyOdaları (online erişim: 26.03.2011)

www.akoren.gen.tr/akorenode (online erişim: 17.03.2011)

www.akoren.bel.tr (online erişim: 17.03.2011)

DANIŞILAN KİŞİLER

Mustafa Gök, Abdulkadir Karaburun, Muzaffer Tulukcu